

3 Wczesne dzieciństwo stłumione traumatyczne przeżycia

Podobnie jak Andrawis A, (2018) opisał, że wszystkie traumy wczesnego dzieciństwa, które były represjonowane i nie mogły być traktowane jako "represjonowane nieświadomości". Zmiany psychologiczne tego rodzaju korelują również z objawami patologicznymi. Uciskana nieświadomość może być opisana jako destrukcyjny wzór zachowania niemowląt i przejawia się w postaci neurotycznych zjawisk transmisji. Zjawiska te mogą również przejawiać się w projekcjach, które komplikują relacje międzyludzkie. Jeśli przezycione zostaną traumy "stłumionej nieświadomości", relacja międzyludzka przekształca się z destrukcyjnych wzorców zachowań w zdrowe, stabilne, trwałe relacje, które umożliwiają udane współistnienie dla siebie i ze sobą (Andrawis A, 2018).

W jakim stopniu nieświadomość ma negatywny wpływ na nasze zachowanie? Nieświadomość stłumiona we wczesnym dzieciństwie nie jest dostępna dla nas, ludzi. Nie ma komunikacji między naszą świadomością a naszą stłumioną nieświadomością (tamże). Świadomość jest wszystkim, co możemy zrozumieć i w tej formie reprezentował ją Zygmunt Freud w "modelu góry lodowej". Związek świadomości z nieświadomością został wyjaśniony za pomocą góry lodowej, do której odnosi się Nagera, 2007. Widoczny jest tylko wierzchołek tej góry, mała część. I tylko ta część, świadomość, którą możemy zrozumieć (Freud s. 1912, w Nagerze 2007). Według autora (2018) represjonowaną nieświadomość można również porównać z metaforą komory grobowej, w której przechowywane są traumy. Strach chce chronić przed bolesnym odkryciem, dlatego droga do nieświadomości jest zablokowana. Ludzie dotknięci tą chorobą cierpią, co ma negatywny wpływ na ludzką wspólnotę.

"Nasze pojęcie nieświadomości wywodzi się zatem z doktryny represji. Represjonowany jest naszym wzorem dla nieświadomości. Ale widzimy, że mamy dwa rodzaje nieświadomości, ukryty, ale świadomy, i represjonowany, nieświadomy sam w sobie" (tamże).

Dla komunikacji interpersonalnej oznacza to, że związek ten jest zagrożony przez afekty i ginie. Ze względu na wpływy represjonowanej nieświadomości, nie ma wymiany między wewnętrznym i zewnętrznym światem nieświadomości. Oznacza to, że UB nie komunikuje się ze świadomością. Stwarza to dysfunkcjonalność komunikacji w relacjach międzyludzkich. Skutkuje to separacjami, rozwodami i niezadowoleniem. Na większą skalę, wojny mogą być również ogłaszane jako wynik. Można to wyjaśnić na podstawie obecnego przykładu fanatyzmu religijnego. Fanatycy religijni wykazują na zewnątrz paranoiczne zachowanie i ze względu na wpływ nieświadomości świat wewnętrzny i zewnętrzny nie mogą się ze sobą porozumiewać.

Aby umożliwić zdrową wspólnotę, konieczne jest przezwycięzenie tego stanu.

Ten, kto pokazuje ten destrukcyjno-fantyle wzór zachowania, nie jest jednak ani świadomy tego, ani dostępny. Oznacza to, że negatywne wzorce zachowań jako takie nie są postrzegane ani rozumiane przez daną osobę. Każde zachowanie nieświadomości jest negatywne dla drugiej osoby, tak negatywne, że relacje międzyludzkie są niszczone. Jest to niepokojące dla relacji międzyludzkich i powstaje poprzez wczesne represje z dzieciństwa, nieporozumienia, nieufność, nienawiść, pogardę, zazdrość i zazdrość oraz "przeciwstawienie się sobie nawzajem".

Wszystkie te negatywne cechy można opisać jako metaforę z "maszyną unicestwienia", stłumioną nieświadomością V-UW, która jest skierowana przeciwko jakemukolwiek związkowi - zwłaszcza relacji międzyludzkiej.

Kiedy maszyna eksterminacji - V-UW - zostaje przezwyciężona, życie i ludzkość przekształca się z wojny, nienawiści i separacji w pokój, miłość i ostatecznie zdrowe współistnienie dla siebie nawzajem i ze sobą.

Według Andrawisa (2018), represjonowana nieświadomość przejawia się w wzorcach zachowań, które mogą powodować relacje do cierpienia lub nawet zakończyć się separacją i rozwodem. Tutaj można znaleźć następujący dylemat: Każdy chce czynić dobro dla swojego związku, ale czuje się zablokowany przez jego stłumioną nieświadomość. Zdrowe działania tego rodzaju są więc w dużej mierze niemożliwe (ibid.).

Relacje międzyludzkie

Autor odnosi się do życia w dobrych relacjach jest biologicznym czynnikiem zdrowia. Całe nasze doświadczenie, wszystko czego się uczymy i doświadczamy, jest kształtowane przez relacje międzyludzkie.

Wszystkie relacje są przechowywane przez sieć komórek nerwowych. Duchowe uczucie, duchowe działanie jest przetwarzane w organizmach i doświadczane albo jako opady fizyczne, albo jako duchowe wyzwolenie. Dysfunkcjonalność relacji międzyludzkich zwiększa ryzyko choroby.

Presja społeczna, partnerski konflikt, jak również konflikty w rodzinie, miejscu pracy prowadzą do reakcji alarmowych ciała Andrawisa A, (2018). Wszystkie te formy ciśnienia prowadzą do powstania przeciwcisnienia, podobnego do prawa fizycznego, a zatem powodują stres, który jest kontrolowany wegetatywnie. W rezultacie do krwioobiegu przedostaną się hormony stresu, takie jak adrenalina i kortyzol oraz powstanie wyższy koncentrat hormonalny, który ma negatywny wpływ na organizm, a w szczególności na neuroprzekaźniki, neuroprzekaźniki NTM. Komórki pamięci zostaną zablokowane, a NTM powoduje zaburzenia fizjologicznej współpracy mózgu, a także wpływa na rozwój zaburzeń psychosomatycznych.

Niszczycielskie wzory zachowań niemowląt

Rozwiązania dla przezwyciężenia destrukcyjno-fantyle wzorców zachowań można znaleźć w autorze, możliwość dla ludzi, aby zająć się tematem UW i wprowadzić go w życie. Drugą możliwością terapii dla pacjenta powinna być z jednej strony wola zmiany i chęć zmierzenia się z problemami poprzez krytyczną autorefleksję.

Jak już wspomniano, można sobie wyobrazić represjonowaną nieświadomość jako metaforę "komory grobowej", w której przechowywane są wszystkie represjonowane traumy. W odniesieniu do metafory komory grobowej, Andrawis (2018) wyjaśnia, że nieświadome wzorce zachowań są początkowo ustalane z ich składu, które są zauważalne w świecie zewnętrznym. W psychoanalizie PA. te zewnętrznie przenoszone wzorce stają się neurotycznymi zjawiskami transmisji, które pojawiają się jako syndromy w postaci projekcji w różnych sytuacjach i są rozumiane jako transmisja neurotyczna.

Zjawiska tego rodzaju mają negatywny wpływ na

Jak określono w rozdziale V ICD-10. (F) F60.31 i DSM-5 Code 301.83, sugeruje się, że osoby dotknięte chorobą wykazują te objawy, zaburzenia zachowania, a także relacje międzyludzkie. Jednak metody psychiatryczne i psychoanalityczne mogą odgrywać ważną rolę w procesie leczenia pod wpływem osobistych przekonań (Dilling i in., 2011).

Przezwycięzenie represjonowanego nieświadomości

Aby przezwyciężyć stłumioną nieświadomość, należy zastosować terapię. W trakcie terapii i procesu terapeutycznego istnieje szansa odkrycia i przezwyciężenia tych represji. Aby osiągnąć uzdrowienie, ważne jest, aby osoby dotknięte chorobą chciały być leczone i aby leczenie połączone z pozytywnym przebiegiem terapii było uważane za możliwe.

W celu osiągnięcia sukcesu psychoterapii, relacje między pacjentem a terapeutą/lekarzem są w tych aspektach: Zaufanie, akceptacja i docenienie są ważne dla umożliwienia powrotu do zdrowia. W procesie terapeutycznym ważna jest trwała relacja, która może mieć pozytywny wpływ na proces leczenia (Andrawis A, 2018).

Terapia metodami psychiatrycznymi i psychoanalitycznymi

Metody psychiatryczne i psychoanalityczne dotyczą terapii zaburzeń psychicznych. Psychiatria jako zasadnicza część medycyny holistycznej stanowi czynnik decyzyjny w diagnostyce i leczeniu, zgodnie z wymaganiami. Najlepiej byłoby, gdyby psychiatria i psychoanaliza były koordynowane. Dla metod leczenia psychiatrycznego Andrawis (2018) wymienia kilka różnych opcji terapii. Obejmują one psychoanalizę, psychoterapię psychoanalityczną, terapię behawioralną i inne, takie jak terapie narkotykowe, a także inne formy różnych metod psychiatrycznych w obszarach ambulatoryjnych i stacjonarnych oraz praktyki prywatne.

Metody leczenia psychoanalitycznego obejmują diagnozowanie choroby i jej przyczyn, takich jak urazy uciskowe, nieświadome, urazy wczesnodzietne oraz rozwój nowych urazów psychicznych. Rozwój zaburzeń psychicznych ma wpływ na kształtowanie cech charakteru i,

według Kernberga, na relacje międzyludzkie (tamże). Wspomniane powyżej metody psychoanalizy psychiatrycznej powinny być wymienione w zakresie diagnostyki i leczenia, a także radzenia sobie z nimi. Moje różnorodne doświadczenia zawodowe w różnych szpitalach na oddziałach psychiatrycznych, takich jak Szpital Otto Wagnera, Uniwersytecka Klinika AKH Wiedeń, Psychiatria Dzieci i Młodzieży Rosenhügel, Poradnia Psychospołeczna Favoriten Wiedeń, a także moje codzienne doświadczenia w mojej własnej praktyce pokazały, że pacjenci, którzy ufają swojej postawie wiary, byli w stanie dać się łatwiej poprowadzić przez terapię i zakończyć ją w krótkim czasie.

Osoby, które nie posiadają niezbędnej wiedzy warunkowej na temat chorób, ich pochodzenia i możliwości leczenia, a także zasobów psychologicznych, społecznych i materialnych, są zazwyczaj przytłoczone wyzwaniami życiowymi.

Autor wskazuje zatem na znaczenie profesjonalnej pomocy, ponieważ bez niej osoby nią dotknięte nadal cierpią na swoje choroby i istnieje niebezpieczeństwo, że mogą one osiągnąć poziom chroniczny.

Krewni są zatem predestynowani do bycia podatnymi na choroby, ponieważ nie są w stanie poradzić sobie ze stresem życia zawodowego i prywatnego. Po tym następuje upadek społeczny (ibid.).

W przypadku metod leczenia psychiatrycznego istnieje szereg różnych możliwości terapeutycznych, np. terapie farmakologiczne i inne formy różnych metod psychiatrycznych w ambulatoryjnej i stacjonarnej części szpitala. A także w praktyce prywatnej na temat znaczenia ujawniania, wczesnych represji dziecięcych poprzez psychoanalizę i w związku ze zdrową postawą wiary, terapia metodami psychiatrycznymi i psychoanalitycznymi stanowi nowy aspekt dla relacji międzyludzkich (tamże).

Prof. dr Andrawis